

Sindikalne vijesti

br. 38
03.07.07.

Podružnica
Hrvatske autoceste

Radnici Hrvatskih autocesta, članovi NCS-a

Dužan sam vam odgovoriti

U posljednje vrijeme sve više radnika mi se javlja s pitanjima: Kakva se to Udruga branitelja osniva? Moram li se učlaniti? Hoću li imati problema ako se ne učlanim? Zašto napadaju i blate Sindikat tvrdeći da Sindikat ništa ne radi?

Udruga branitelja je dobra ideja, ali u ovom slučaju nije dobra namjera. Udruga branitelja da, ali potaknuta od onih čija su prava ugrožena, a ne od povlaštenih direktora i šefova.

Od dolaska Željka Krapljana na mjesto direktora Sektora za naplatu cestarine počele su nezakonite smjene, premještanja radnika i imenovanja. Krenule su nezapamćene čistke i revanšizam koji se spuštao čak do razine referenta i blgajnika. Na oglasne ploče, uglavnom u noćnim satima počele su stizati liste sa premještanjima radnika s obrazloženjem „potreba posla“, što je unijelo strah i nesigurnost radnika za radna mjesta. Nitko više ne zna gdje će sutra raditi. Sindikat je odmah reagirao tražeći da se sve nezakonite radnje ponište, na što je direktor zaprijetio da će - ukoliko se budemo petljali - uništiti Sindikat. Nismo to ozbiljno shvatili računajući na njegovu odgovornost za postupke, obzirom na visoku hijerarhijsku i političku pozicioniranost. Međutim prijetnje su se počele obistinjaviti na najperfidniji način.

Ja vam kažem da ovu udругu direktor Krapljan osniva **baš zato što Sindikat radi**, zato što se usudio stati na put silniku koji je za ovo kratko vrijeme, otkako je direktor sektora, utjerao više straha u kosti radnicima nego svi zajedno u prethodnim mandatima. Zato što je Sindikat rekao da nitko nema pravo bez razloga nezakonito smjenjivati i premještatati radnike, a na njihova mjesta također nezakonito postavljati svoje doušnike (Kolektivnim ugovorom je propisana obveza provođenja internog natječaja). Uveden je novi „proizvod“, više se ne traži veza samo za zaposlenje nego i za ostanak na radnom mjestu. Nitko nema pravo izmišljati nepotrebna radna mjesta sa visokim plaćama za svoje prijatelje dok se istovremeno radnicima za svaku sitnicu uzima destimulacija.

Radnici HAC-a znat će procijeniti situaciju i kome vjerovati; **onima koji se godinama bespoštedno bore za njihov bolji status, životni standard i uvjete rada** (borba za radnike na dionici Zagreb - Macelj, za božićnicu i povišicu, za ugovore na neodređeno,

desetmesečni kolektivni pregovori, povećanje koeficijenta, smjenskog i noćnog rada, uskrsnica, oslobađanje od plaćanja cestarine itd, itd...), **ili slučajnim zlonamjernim prolaznicima** koji nikad nisu davali nego su samo uzimali, koji umjesto da pomognu blate i lažu ponavljajući laž, vjerujući da će ponavljanjem postati istina. Možda na nekom drugom mjestu, ali kod nas u HAC-u ne. Nezavisni cestarski sindikat misli svojom glavom, kao i njegovi članovi. Danas možemo slobodno reći da postoje četiri cestarske tvrke u kojima djeluje Nezavisni cestarski sindikat s jednim standardom i sve ostale s puno nižom plaćom. Svi smo do 1998.g. bili jedno poduzeća - „Hrvatska uprava za ceste“, a pogledajte kolike plaće su danas u ostalim cestarskim tvrtkama. Ni jedna pozitivna promjena u korist radnika nije se dogodila bez sindikalne borbe. U slučaju Hrvatskih autocesta veliki doprinos dao je i Sindikat radnika Hrvatskih cesta.

Samo Sindikati mogu pregovarati i sklapati kolektivne ugovore, legalno organizirati štrajkove ili druge industrijske akcije, voditi radne sporove i sl.

Zato ni jedna Udruga ne može zamjeniti sindikat.

Udruga branitelja nam ne smeta, ali njen cilj ne može biti rušenje Sindikata nego pomoć članovima.

Radnici ne smiju dopustiti da se djelatnost Udruga svede na obranu direktora i šefova, gurajuće radnike ispred, koristeći ih kao topovsko meso. Obično vas se sjete na dan izbora i kad zarati.

Moj mandat i mandat svih povjerenika u vašim je rukma i trajat će onoliko koliko procjenjujete da radimo za vaš interes. Imate pravo znati tko i kako vas predstavlja. Vi ste oni koji birate i opozivate, a ne direktori.

Najlakše je pognuti glavu pred silnicima, ali ovaj Sindikat to nije radio do sada i sigurno neće ni od sada.

Cilj Željka Krapljana je preko Udruge branitelja rušiti Sindikat, a onaj tko ruši ne može graditi.

Za pomoć sam se obratio Upravi, Nadzornom odboru i resornom ministru jer je ovakva pojava nezapamćena u dosadašnjoj sindikalnoj praksi. Ako nam ne pomognu, ili mu ne mogu ništa, ili neće, ili i sami misle da Sindikat treba uništiti.

Ako uspije - bit će to recept kako se uništavaju neposlušni sindikati.

Sve ovo govori da je krajnje vrijeme da se Hrvatske autoceste depolitiziraju i da se radnike ostavi na miru da rade svoj posao i od njega uzdržavaju obitelji, ne misleći koga će nam stranka na vlasti, bez obzira koja to bila, poslati da se izživljava na radnicima liječeći svoje frustracije i nagrađujući „prijatelje“ državnim novcima.

Predsjednik Podružnice
Mijat Stanić

Izvjesciti na svim oglasnim pločama Hrvatskih autocesta – šest dana.